

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul paraziților și în Românul necinstit
și înstrăinat.”

Apăre sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori ... Lei 160
Pentru intelectuali ... Lei 200
Pentru Institut. și fabrici ... Lei 500

Scrisoare către d-l Prof. univ. A. C. Cuza, ilustrul Președinte
suprem al Ligii Apărării Naționale Crestine.

Domnule Președinte Suprem,

Cetind în „Apărarea Națională” din 12 crt. care apare în Iași comunicatul D-Voastră referitor la presă, ca unul ce voesc să contribuie la fericirea neamului românesc — *eliminând jidanii din țară* — pentru orientarea D-Voastră Vă comunic, că mult nu fac, dar atât cât o furnică, fac și eu pentru neamul meu.

Drept întărire a celor scrise mai sus, Vă comunic, că și eu m'am ocupat și mă ocup cu chestiunea presei L. A. N. C., iar în cele ce urmează Vă expun părerile mele în aceasta importantă chestiune.

Despre presă. Fiecare Inspector sau Comitet Regional L.A.N.C. se va îngriji să aibă un organ de publicitate, cel puțin săptămânal, în care să publice toate ordinele circulare și dispozițiile cu caracter public. Mai departe se vor publica în aceste organe: Informațiile venite din singuraticile comune, ca organizații ale L.A.N.C.; Terminul întrunirilor din întreaga Regională; cum sunt petrecerile, conferințele, Depunerea Jurământului, Stînțirile de Steaguri, Adunările Generale; Informații din alte Regionale, și în fine tot ce trebuie cunoscut de către membrii L.A.N.C.

Toate publicațiile organizațiilor L.A.N.C. vor trebui scrise în același sens, ce privește directivele de politică generală, economică, culturală și morală a Românilor.

Comitetul central executiv se va îngriji să aibă un organ de publicitate zilnic, bine redactat, ca pe lângă partea doctrinară să informeze grabnic și precis pe cititorii L.A.N.C. despre tot ce e demn de știut, și să țină veșnic aprins *Focul Deșteptării Naționale* pentru a învedera, a preîntâmpina și a nimici pericolul jidovesc, ce ne amenință.

În toată presa L.A.N.C. se va întinde o propagandă intensă pentru înființarea de cooperative sătenești și organizarea de valorizare și de consum; se va stăruia să ne creștem comerțanții și meseriași români, bine pregătiți, pentru că în timpul cel mai scurt să românizăm orașele noastre cu profesioniști români; va îndemna pe Români în mod stăruitor, ca în totdeauna și fără excepție, să consulte pe avocați, pe medici, pe farmaciști, pe ingineri și pe toți liberprofesioniștii români, — înconjurându-i cu demnitate și conștient, tot ce este jidan, sau strein cu sentimente dușmănoase nouă.

Emanciparea economică de sub jugul jidovesc, trebuie să fie preocuparea de capetenie a fiecărui membru al L.A.N.C.

Pe profesioniștii români existenți, să-l sprijinim cumpărând și confecționându-ne cele necesare numai dela dânsii. Pe aceștia adecă pe profesioniștii români să-i determinăm să țină măruri bune, să se mulțumească cu un câștig rațional, să fie prevenitori, și servibili cu clienții, să dea măsură dreaptă; cu alte cuvinte Români să concureze pe jidanii prin maniere cinșite. În fine să creem profesioniști, pe cari nu-i avem.

În felul acesta lucrând, vom face ca România să fie a Românilor.

Cred Domnule Președinte Suprem, ca în cele scrise mai sus se vor găsi unele idei, care merită să fie dezbătute în viitoarea conferință a presei L.A.N.C. pe care o găsesc foarte necesară, și Vă rog să primiți expresiunea deosebitei mele stime.

Petroșani, la 19 August 1928.

St. Penes,
Exp. contabil.

„Tinerii Ardeleni”.

Sunt câțiva ani de când regionalismul a fost obiectul unor vii debateri în presă. S'au sfârșit cu concluzii identice în cea de partid, ca și în cea independentă; s'a condamnat definitiv atât regionalismul provinciilor alipite — era vorba și atunci în deosebi de Ardeal — cât și regionalismul vechiului Regat, reprezentat prin Bucureștiul centralizator și acaparator.

Iată că acum, de vre-o câteva săptămâni problema a reinviat sub o formă nouă, de aplicare concretă a regionalismului. Se discută împedecarea sistematică a elementelor din provinciile alipite de a intra în serviciile publice. Tineri amărâți de imposibilitatea de a-și găsi un rost după terminarea studiilor universitare, în Statul Român, au căutat să arate, pe baze de date statistice, nedreptatea. De chestiune s'a sesizat și I. P. S. Patriarhul Miron.

Presa și-a dat și de data aceasta partea sa de contribuție deși mai redusă, în discuția ivită.

Vom remarca numai pe cei mai proeminenți reprezentanți ai ei.

Incepem cu d. Pamfil Șeicaru D-sa, ce e drept, într'un articol ocazionat de sigur de întreprinderea tinerilor ardeleni atinge numai în treacăt problema, în acuza ce o aduce provinciilor alipite că aici noțiunea de regățean ar fi egală cu escroc.

Un alt leader al presei, d. Nichifor Crainic, simplaminte neagă existența problemei. Ca mărturie aduce numărul prelaților ortodoxi și a miniștrilor, perindați în diferite guverne, originali din Ardeal și celelalte provincii. Insuficiența argumentării este evidentă nu este necesar să mai insistăm asupra ei.

Vine în sfârșit d. Nae Ionescu dela „Cuvântul”, și într'un articol de fond, prilejuind de intervenția Patriarhului — Regent, atacă și d-sa problema. Dar trebuie să

Decadența morală, desfrâul ucligător de suflete și energii, atmosfera atât de încărcată, cari domnesc azi pretutindeni în țara românească, sunt semne vădite că generația care a lăsat să se pripășească acestea, e o generație a indolenței, a nepăsării.

Extraordinara energie, desfășurată în tragedia tranșelor, nu s'a valorificat de atunci, în nici un domeniu

anticipăm, că creind o dublă divisiune, trece asemenea alături de ea.

D-sa susține, că problema așa cum este pusă, nu merită a fi luată în cercetare și cu atât mai puțin soluționată, pentru că nu este una politică, salvatoare a intereselor de stat. Ea se reduce simplu, la căpătuirea „culturii ardeleni astăzi muritor de foame.” Concepție greșită însă, căci pentru a fi demnă de luare aminte a celor ce conduc destinele statului, o problemă nu trebuie să fie numai decăz politică. Nevoile economice, sociale, culturale și altele ale țării, ca tot și ca parte, necesită în cadrele legalității, în aceiași măsură atențiunea. Or, problema este în cel mai rău caz una socială, tocmai pentru faptul reliefat de d-sa că există intelectuali ardeleni muritori de foame, astăzi în al zecelea an de Românie-Mare.

Dar dacă interesele Statului nu cer participarea efectivă a ardelenilor la conducerea acestuia o cer pe a Ardealului, continuă mai departe d. Nae Ionescu. Căci „Ardealul este un spirit, care de zece ani îi lipsește țări.” Iar pentru realizarea acestuia o singură soluție există: guvernul Maniu. Altfel, piară toți intelectuali ardeleni de foame nu interesează. O formulă mai modernă a vechiului dicton: „Ardealul fără Ardeleni.”

Aceste sunt părerile unor oameni de condeiu, cari nu mai trebuiesc combătute. Noi îi sfătuim: Dacă bătrânilor, cari au făcut Unirea, cei interesați le-au găsit piedeca inexperienței în conducerea Statului, să lase cel puțin tinerii să-și câștige aceasta „obligatorie” experiență și să nu caute o problemă politică acolo unde nu trebuie să fie. Ca să nu devie într'adevăr, pieritori de foame în țara înfăptuită, într'o măsură cât de mică, și de părinții lor!

Dr. George Rusu

Generația indolenței.

Ceia face tragicul acestei epoci, e un pesimism fonciar, iasotit de o lucidă furie de a trăi.
ALFRED COLLING.

constructiv. Se pare, că generația care a deschis ochii înțelegători asupra lumii, în auzul tunurilor care bubuiau violent, a uitat cu desăvârșire uriașele eforturi făcute de generația trecută, ca să ne lase moștenire o Românie mare și tare. — Toată energia unei tinereți creatoare s'a risipit, de la război încoace, în vânt. Prin aceasta am ajuns la un popas greu. O psihoanaliză ageră descoperă la această generație o evidentă trăsătură de infantilism, adormit în brațele indolenței reparării.

Culcată pe laurii gloriei altei generații, care și-a jertfit totul pentru reîntregirea neamului, generația de astăzi s'a frământat zadarnic zece ani de zile. D-l profesor N. Iorga a avut multă dreptate numind-o „generația mediocră”. A ajuns la acest punct prin slăbiciunile ei și printr'o totală lipsă de bun simț a conducătorilor ei. Asemenea lucruri au dus statul român într'o situație social-națională destul de critică.

Indolența și-a înfipt adânc ghiarele în plămânii generației de azi.

Sus, găsești subrezenie și imoralitate, egoism și perfidie; jos, ignoranță destulă. Și una și alta, ne-au dus într'o prăpastie fără fund. Pretutindeni e o lipsă de disciplină și ascultare, o depreciere a muncii celor dinainte și chiar a muncii în genere, supravvalorificarea vieții de elan și de instincte.

Generației actuale i-a lipsit, în cel mai înalt grad, puterea unei cunoștințe.

Iată dar, atâtea cauze principale ale crizei de azi, în toate domeniile. Goana nebună după materialism, ne-a împins să uităm de idealurile sfinte ale vieții, create de cultura pe care n'am înțeles-o adânc.

Noi n'am apreciat deloc realitățile vechii generații; am preferat, în locul lor, o seamă de probleme speculative.

Generația nouă e înclinată spre trepiditate și risipă, căutând în toate câștigul cu orice preț și, mai ales, sub orice formă. Nu se leagă serios de munca constructivă. Indolența a dus-o la traiul prin „învârteală”. Tinerimea de azi caută să găsească, înainte de toate, rațiunea profundă a vieții, sensul existenței. Pe când generația, — generația lui Hugo, Vigny, Michelet și Balzac, — crescută, ca și generația actuală, la sgomotul tunului, a găsit în ea toate puterile de a aduce la un nivel de ordine ruinele regimului vechi, a noastră, ca moștenire a victoriei, a căzut învinsă în fața unei sarcini atât de mobile. S'a îndoit să se bucure de avântul progresului ca și de ea însăși.

Victoria, ca fapt împlinit, nu e un fapt desăvârșit. Dincolo de întregirea trupului, vorbește vecinic sufletul, Ro-

mănușul nu are încă înălțată, între Tisa și Nistru, sfânta și eterna cetate a luminii culturii, — biruința desăvârșită a unui popor, în cadrul civilizației și progresului.

Peste atâtea sute de mil de mor-minte, proaspăt închise, viața publică a României e o petrecere cu chioțe și danțuri. E un banchet unde toți sunt chemați să se sature, din grăsi-mea impusă a praznicului victoriei. În sufletul generației de azi nu s'a găsit curajul să se renunțe la această josiție și să ne pornească, cu entu-ziasm și credință, pe drumurile iubirii de neam și țară, pe cărările muncii creatoare, singurele care duc la glorie și la fericire. Politică, lășitate de gândire și indolență, au făcut ca ge-nerația de azi să nu poată cuceri dru-murile victoriei.

Imprejurările grele în care s'a nă-scut și crescut, n'au fost ele socotite ca niște pietre de încercare, din care să iasă mai aprigă și mai oțelită pen-tru luptă?

Crescută în frământarea și sbuc-lum luptei, trebuia să respire în lu-mina victoriei, să se închine jertfei altora și să preamărească opera bi-necuvântată cu sânge, ca moștenire. N'a avut puteri de acțiune creatoare și muncă energetică. „Punctul de vedere al acțiunii, e singurul de unde putem privi omul individ, în același timp, în ansamblul și realitatea lui originală”. (Ramon Fernandez).

Vremea de azi e vremea trupului. Indolența e regina lui. Sportul e la culmea gloriei. Am încercat să iubim viața în sensul filozofiei lui Bergson. Ne simțim mulțumiți, când suntem scutiți de a gândi. Am călătorit duși de curentul vieții, beți de senzația misterioasă de a ne simți călători fără voie. N'avem curaj și inițiativă. Rea-lele însușiri ale poporului nostru, au fost în mare parte înăbușite de mize-riile demagogiei politice, care s'au abătut peste ele, dela război încoace. Politica fără nici un pic de judecată și de bun simț, a întins aripile indolenței peste orice avânt, peste orice pornire frumoasă. Ea n'a ținut seamă, în crezurile ei, că poate să fie folo-sită cu succes, pentru binele poporului, numai de personalități active și cre-atoare. S'a coborât în minți strâmte, care au înjosit-o într'un mod barbar.

Una din cauzele acestei slăbiciuni o fi și acela susținut de Raymond Radiguet, ca avându-și originea în ur-mările nefaste ale războiului. E drept că furtuna lasă în urmă multe ruine. Dar dacă privim trecutul neamului nostru, atât de vitreg, vedem că după vijelie, puteri tainice, forță și viață nouă, eșiau din inimele însângerate și degrabă îndreptau totul pe calea bi-nelui și a măririi țării. Reînviu ca pasărea legendară.

Cum se face oare ca tocmai gene-rația moștenitoare a marelui victorii îm-plinite, să nu mai aibă în suflet acest elan al regenerării și desăvârșirii ei? De această slăbiciune a profitat și strălăcirea, care ne înjură zilnic și ne defăimează cum îi place.

Ne trebuie o primenire adâncă în toată alcătuirea socială și națională de azi. Avem nevoie de schimbări e-norme în sufletul nostru. Partea ide-ală a lui, în toate laturile ei trebuie înobilată cu cele mai frumoase senti-mente ale credinței și iubirii de neam și țară. O muncă începută cu energie, creatoare, să pulseze în toate brațele, o conștiință națională, vie, să vibreze în toate inimile.

Froul neamului „Invlerea” al lui Tolstoi, — Nekludov, expresia unei re-generări mântuitoare în binele popo-porului rus, atât de ebilit, — ne spune că „viața nu ne cere nimic, de-cât să ne facem datoria”. Cea mai înaltă datorie a vremii de azi este să ne scăpăm de indolența care ne-a în-cătușat atâtea porniri frumoase, dela război încoace. Să ne trezim din acest somn căci altfel, moștenirea glorioasă, primită dela înaintași, se va spulbera ca niște fulgi în furtună. O luptă a-prigă contra politiceii rău înțeleasă, de azi, o înlăturare a lășității de gân-dire și un avânt puternic pentru înțe-legerea lumii școalei, acestea ne vor scăpa dela peire.

„Gorjanul” Dobrița. D. Păpăz.

Să ne consolidăm valuta.

Incepând de astă toamnă guvernul se străduiește fără rezultat până în prezent — să contracteze un împrumut extern, cu ajutorul căruia să stabilizeze valuta și să refacă căile ferate.

Obstacolele sunt multe, și de cate-gorii deosebite. Ori Anglia nu con-simte, ori Germania, ori Liga Nați-unilor, nu acceptează punctul de ve-dere al guvernului român, pe deoparte, iar de altă parte, intră în joc politica internă.

Opoziția național-tărănistă nu ad-mite ca guvernul liberal să contrac-teze împrumutul extern și să stabilizeze valuta; fie pe motiv că ideea de stabilizare este a opoziției, fie pentru că actualul guvern nu este emanat din voința poporului român, ori mai știu eu ce alte motive.

Din aceste cauze se fac intervenții din partea opoziției atât la finanța străină, ca să nu acorde guvernului liberal credit, cât și la opinia publică ca să ceară cu toții, dimisia guver-nului și aducerea opoziției național-tărăniste — la guvern.

Din toate aceste hărțuiri și manevre pornite din ambițiuni personale de-șarte suferă păgubește întreg poporul românesc, iar speculanții interni și ex-terni profită neînchipt de mult, în urma acestor stări babilonice.

Care ar fi porțița de scăpare, din a-ceastă situație tulbură și dăunătoare țării?

Ca unul, care apreciez după cuviință și fără vre-un interes, atât crampo-narea la putere și la buget a libera-lilor, cât și ahtierea-suspinașă după putere și după buget a naț-tărăniștilor, dar îngrijorat adânc de nevoile popo-rului, sunt contra unui împrumut extern.

Motivul. Contractând un nou împru-mut extern înseamnă să ne îngreu-năm cu noi sarcini — pe care nu știu dacă țara le mai poate suporta. Ne luăm noi stăpâni, care în anumite direcțiuni ne impun vederile lor. Ne pierdem libertatea de acțiune, căci cel dator nu se mișcă niciodată așa de liber ca omul fără datorii. Lucru știut. În fine cel mai puternic motiv de a fi contra împrumutului extern, este următorul:

Finanța internațională, fie ea din America, fie din Franța, Anglia sau Germania, are același origine — semită are aceleași vederi și urmăresc ace-leași scopuri, — distrugerea statelor creș-tine în beneficiul rasei semite.

Nu avem noi destul jidani cu prea multe drepturi, la noi în țară?

Nu suntem destul de insultați, destul de discreditati și destul de atacați de întreaga presă mondială?

Presă care se află în aceleași mâni și este condusă după aceleași prin-cipii ca și finanța internațională ji-dovească?

Voiți domnilor politicieni să asigu-rați noi drepturi poporului ales al deavolului — asupra plugarului român?

Voiți să amanați și mai mult a-verea țării noastre?

Voiți să crească și mai mult aro-ganța și îndrăzneala neamului ales — Jidanii?

După această paranteză revin la întrebarea inițială, care ar fi porțița de scăpare, din această situație tul-bură și dăunătoare țării?

Porțița ce căutăm, ne-a dat-o Bu-nul Dumnezeu iar nouă Românilor — înțeleg guvernului — nu ne rămâne, decât s'o utilizăm grabnic și fără a-mânare.

Să mă explic. În anul acesta avem o recoltă de grâu și de alte păioase,

cum nu s'a pomenit de foarte multă vreme.

Având grâu, avem aur — Avem cu alte cuvinte la noi în țară, aurul pe care voește să-l aducă politicianii noștri sub formă de împrumut cerșit dela finanța internațională jidovească.

1. Grăul trebuie cumpărat din timp și pus în locuri sigure.

2. Iar paralel cu această acțiune trebuie cumpărate pe toate piețele mari — valută foarte — Lire Sterline, Dolari, Franci Elvețieni, Guldeni O-landezi, și Mărci Germane.

3. Trebuie desființată vama de ex-port, pentru ca grăul românesc să concureze grăul celorlalte țări.

4. Asemenea trebuie lăsat liber ex-portul de vite.

Lucrând astfel, Lei cu cari am cum-părat valute forte, se înapoiază în țară ca preț de cumpărare al grăului și al vitelor, în schimb ne rămân valutele forte cari sunt egale cu aurul. Avem cu alte cuvinte aur.

A doua cale de urmat este răs-cumpărarea în Lei a întregii cantități de aur ce se produce în țară — plă-tindu-l imediat și ceva mai bine ca în străinătate. În felul acesta cel mult într'un an ne adunăm garanțiile de lipsă consoli-dării valutei, prin aurul intern și prin valutele forte cumpărate la timp po-trivit.

Rămâne să deslegăm o nouă între-bare: Cum efectuăm refacerea căilor fe-rate?

Un ministru sau ministeriabil din țara noastră ne va răspunde scurt: cu mijloacele proprii este imposibil să efectuăm refacerea căilor noastre ferate.

Eu sunt ferm convins, că această refacere o putem efectua, tot în de-curs de un an și absolut cu mijloace proprii. Să arăt modalitatea.

În decurs de un an guvernul, va mobiliza, în 12 grupuri de câte 30 de zile întreagă armată, rezerve și gloate, inclusive dispensații, pentru refacerea căilor ferate, și drumurilor și a podurilor.

În Decembrie, Ianuarie Februarie, Martie ași face pregătirile pe loc, confecționarea de traverse și imbibarea cu gudron, confecționarea petrișului, a petrelor, grinzilor, a traverselor, tra-seuri și alte alte lucruri pregătitoare. Din Aprilie până în Noembrie ar urma lucrul efectiv pentru înlocuirea șinelor a traverselor, consolidarea terasamen-tului, a podurilor, construirea de noi căi de comunicație.

Atelierele de reparații C. F. R. și fabricile din Reșița, din Arad, Brașov, Sibiu, Ploiești, București, Galați, Brăila și celelalte să lucreze febril în de-cursul anului pentru confecționarea de șine, de material de tracțiune, mate-rial rulant și să repare materialul def-ect.

Pare că văd, cum se ridică corul trântorilor, al răstățărilor saloanelor din București și din provincie, al samsarilor și intermediarilor de tot felul, — după ce au citit aceste pro-puneri — strigând în gura mare: Im-po-si-bil...

Eu însă nu mă sperii de acest cor al stăpînilor de cafenea și le răspund mai apăsător mai categoric: **Și totuși e posibil**, dar cu două condițiuni.

1) Cu Cinste și

2) cu Sentimentul de sacrificiu, care să stăpânească toată suflarea româ-nească de sus, până jos

Îndeplinind aceste condiții vom putea face și stabilizarea și consolidarea căilor noastre ferate fără concursul interna-țional jidovesc.

Cluj 11/VII 928

St. Peneș.

P.S. — Parlamentul convocat la finea lu-nei Iulie 1928 a dat Guv-ralui autorizație să contracteze un împrumut, mare pentru stabilizarea Leului.

Gazetele scriu, că marile bănci din străi-nătate prin emisarii lor (foți jidani afară de unu singur) ar fi asigurat guvernul, în mod obligatoriu, despre contractarea împrumu-tului de stabilizare.

Timpu ne va lămuri toate chestiunile, azi încă secrete, referitor la împrumut.

In treacăt

Luni după amiază.

— Ioane, du-te adapă caii!

— Las că mă duc, părinte.

Și părintele Gheorghe i-și continuă conversația cu Baba Ana Sporil, pe care nu o întâlnise de mult timp, și apoi uitându-se la Ioan, servitorul său, care părea a asculta la conversația lor, îi strigă din nou:

— Ioane, pleacă adapă caii.

— Las că plec părinte.

Și acest Ioane adapă caii și las că plec părinte, s'a repetat de 7—8 ori, până când părintele enervat, întinde mâna Babei Ana care i-o sărută și, pleacă în curte. Ioan îl urmează.

— Ioane, caută vadra.

— Unde ai pus-o părinte?

— Măi! cum ești Ioane?

— Cum să fiu părinte?

Părintele bătrânior, cam ghemuit de spate, aleargă în grajd după vadră, dar nu o află.

— Ioane, unde ai pus vadra?

— Vadra cauți părinte?

Părintele, se întoarce enervat prin curte, dar nici mod să dea cu ochii de vadră.

— Ioane, cere dela vecin o vadră.

— Las că cer părinte.

Ioan stă și să uită la părintele care se întoarce zăpăcit după vadra ce stă agățată în culul șopronului fără a fi observată.

— Eu caut vadra, tu nici nu miști. Dute caut-o bată-te slujbele ce le-am făcut eri în biserică.

— Ba bată-l părinte, pe cel ce le fă-cuse.

Și Ion se întoarce frumos și se a-șează pe banca din'naintea casei, ca si când el ar fi stăpânul și popa sluga.

In comuna unde am stat mai mult timp.

— Domnule, să-mi faci un țartificat, că-mi trăbuie.

— Fac. Cum te cheamă?

— Petru Mutu.

Funcționarul face actul și după ce-aduce dela semnat, îl dă petentului, — Iacă-i gata și-mi plătești taxa.

Domnul Petru Mutu, la actul, îl bă-gă în buzunar și pleacă mulțumeste fără a plăti taxa.

Peste câte-va minute intră un altul în biroul funcționarului.

— Domnule, fă bine fă-mi și mie un girept, ca la Petru Mutu, că-mi tre-bue pentru trecerea graniței.

— Cum i-ți zice.

— Petru Foale, dar lumea i-mi zice și Petru Bătu.

— Omule, cum i-ți zice lumea nu mă interesează, dar cum te scri.

— Nu știu dă fel să scriu.

— Apoi nu ști cum te cheamă?

— Scrie Petru Foale, domnule.

Actul s'a făcut iar d-l Foale, recte Bătu zis și Burtă, a plecat fără a în-treba de e sau nu ceva dator.

După masă intră altul, tot după un asemenea act.

— Cum te cheamă?

— Andrei Flori, domnule.

— Plătești 28 lei plus timbrul și pri-mești actul.

— Iartă-mă domnule, dar nu am nici un ban chior la mine, însă măne ți-l aduc.

— Funcționarul bun de inimă, a dat actul, a așteptat măne zi după bani, dar probabil, d-l Flori, a înțeles că-i aduce la Florile calului.

Așa a pățit cu un Mutu, Bătu, Foale, Burtă și Flori.

Și să te mai miri?

Ioan Lotreanu.

Se zice:

Că guvernul ar avea de gând să înființeze în Berlin un serviciu de propagandă a presei și că s'ar fi încercat să se câștige sprijinul morali al sașilor din Ardeal pentru acest lucru. Ar fi tocmai timpul să se facă ceva în contra ponegririi țării noastre în străinătate.

Că poliția din Franța ar fi descoperit firele unui nou complot anarhist, pus la cale pentru a atenta la viața Regelui Spaniei.

Că Mihai Erdei și Vesziș N. din Nădlac au încasat prin agenții lor Gh. Pătean și Gh. Onea multe multe zeci de mii de Lei dela economii improprietăți promițându-le că în schimbul taxei de 500—1000 Lei de jugăr se va face improprietărea definitivă și se va întabula partea flecării, așa după cum au folosit-o.

Cu altă ocaziune când a venit un d. inginer, s'a mai încasat dela fiecare improprietărit câte 50 Lei pentru acoperirea știe Dzeu sf. a căror spese. El bine, aceste sunt lucruri, cari nu-i permis să se întâmple, ori cât de mare ar fi buzunarul jupânului M. Erdei și a tovarășului său Vesziș.

Atragem atențiunea comisiei agrare și a Consiliului Agricol din Arad asupra acestei porcării!

Că oamenii bărnaci, oacheși cu ochi mici negri trăiesc mai mult; peste 100 ani, așa s'a constatat în Italia că azi trăesc 31 bărbați, de felul celor de mai sus. Femeile mor toate sub 100 ani.

Că un american a aflat un aparat electric cu ajutorul căruia se pot aduna nori, cari apoi varsă ploaie. Suntem siguri că se vor afla, în parte sunt și acum, aparate cu cari să se și împledească ploaia.

Da-dal par'că sunt minuni și totuși lucruri adevărate făcute de oameni.

De altfel de ce ar fi acestea minuni mai mari decât d. e. telegrafia fără fir, lumina electrică și radio cu ajutorul căruia putem auzi de oriunde din ori care odae conferințele ce se țin ori muzica, ce se cântă în ori ce parte a lumii.

Că în orașul Toulouse din Franța din inițiativa și la apelul Asociației stud. români creștini dela universitatea de acolo s'a înființat Asociația generală a tuturor studenților „creștini ortodoksi” având de președinte pe dl. Ovidiu Șerbănescu, membrii al comitetului sunt studenți din România, Jugoslavia, Rusia, Grecia, Lituania, etc.

Il dorim noiei Asociațiuni mult succes.

Că în țara noastră sunt fel și fel de mijloace prin cari se încearcă combaterea boalelor sociale, adică a alcoolului, boalei lui și a tuberculei. Se încearcă revenirea la frumosele noastre datini românești, la dansurile și portul național, la cercetarea mai regulată a școalei și sf. bisericii etc.

Rezultatele deocamdată sunt mici, fiindcă lumea este rea, nu face nimic de voe bună, să-i fie oricâte conferințe și să-i premergi chiar și cu exemplul, nu faci prea multă ispravă.

Tocmai de aceia ni se pare foarte bună, radicală și deamă de urmat hotărârea delegațiunei permanente din comuna Broșteni jud. Caraș de a combate alcoolismul, de a lua sancțiuni contra celor ce înjură pe Dzeu, contra celor ce trăesc în concubinaj, contra celor ce nu cercetează biserica etc.

Dacă conferințele, indemnurile și exemplul bun nu mai folosește trebuie luate măsuri severe pentru împiedicarea lătrii răului între oameni.

Că judecătorul-jidov din Buteni a ordonat d-lui șef de post din com. Diecl, — care a fost citat ca martor într-o chestiune cam gingașă — că să intre în sala de sedințe fără armă, impunându-i să o lase în anticameră. Înțeleaptă dispozițiune, așa ceva numai la judecătoria din Buteni se poate!!

Până când va fi fericită judecătoria din Buteni să albească astfel de judecături „severi”?

Că la înmormântarea lui Radici fostul șef al partidului țărănist croat au luat parte peste 250.000 oameni în frunte cu reprezentantul Regelui.

N'a fost nici un incident. Urmașul lui Radici va fi Vladko Macek

Că ne merge rău, că-i mare mizeria, că flămânzesc oamenii etc. Și totuși uite se găsec intelectuali(?) muritori, cari să benchetuiască, până cad de pe picioare, ori dorm cu capul pe masă, să se îmbete, zile de-a rândul, ca d. e. în frunța comună Nădlac. Cât de rușinos lucru era să audă din sf. biserică evang. Duminecă dimineața, poporul adunat la rugăciune, mai tare sunetele stridente ale muzicii din casa particulară vecină, decât clopotele cari chemau duios pe mic și mare în casa Domnului!

Deoparte vezi „poporul”, bunul popor rugându-se cu evlavie, de alta pe intelectuali, conducătorii lui sbierând, benchetuiind ori dormind beți pe masă..! Bine ne merge!

Vai de viitorul acestei țări!!

Că în Șelțin, pe intravilanul d-lui părinte Nemet (zis pe românește Neamtu) s'a zidit o căocle, stricând aspectul străzii principale și a așa numitului „Castel-negligat”.

Pe semne d-l părinte avea nevoe de distracție, să se delecteze la sunetul cloacului, cu mirosul-putoare al copitel arse și la bătrânețe în munca altora.

De altfel toate acestea sunt lucruri absolut necesare și bine primite și văzute, dar nu pe strada principală.

Se vede însă că d-l părinte este bun dela fire, face tot ce poate pentru oamenii cei săraci — cu excepțiunea acestui caz, — nefiind (când nu poate) lacom la v'un câștig.

Că fiind condamnat unul dintre șef-predicatorii nazarineni din Șelțin la 20 zile închisoare, a rămas d-nul Teodor Verșan singur șef și mare dușman al creștinismului deși bălatură d-l Romul Verșan făcea pe în-sufletul candidat de deputat sinodal, fără a roși...

Că la C. F. R. numirile și transferările d-lor șefi de gară se fac și de Inspecții și de D. G. ceace dă ansă la multe neajunsuri și neplăceri.

Chiar în prezent sunt 2 șefi de gară aparținători Inspecției din Arad, cari deși aveau decretul de numire în buzunar și trebuiau unul să preia și celalalt să conducă mai departe garile destinate de Inspecție lor, totuși au fost nevoiți să predea gările colegilor trimiși în locul lor de D. G. și astfel d-lor au rămas deocamdată fără post „lufinspectorii” cum se zice, de cari altfel, în țara noastră sunt foarte mulți.

Rugăm Inspecțiile C. F. R. să se adreseze — fără nici o jenă — D. G. Direcției Generale C.F.P. pentru clarificarea acestei stări insuportabile.

Că comisia de externe a senatului american a cerut dela lordul Itig Rothermere toate datele și articolele scrise referitor la chestia ungurească.

Din acest lucru ziarele budapestane fac mare dinom-danom, și nu se sflesc să scrie că Americii îi pare rău de cea făcut cu influința și armatele ei în marele război și că acum vrea să repare nedreptățile cauzate Ungariei la crolirea granițelor.

Că în Nitra, în toate grădinile au înflorit pomii a 2 a oară, cu deosebire merii, cea ce este o raritate și ar însemna o toamnă lungă și frumoasă.

ROMÂNII!

Boicotați JIDANII și toate societățile, prăvăliile și birourile lor.

„Nu știu ungurește...!”

Botrányos állapotok uralkodnak az aradi pályaudvar III osztályu jegypénztárnál. „Köszönje meg hogy magyarul beszéltem”

Sub acest titlu a apărut un articol în ziarul jidano-maghiar „Erdélyi Hírlap” din Arad în 11 August. Un articol plin de injurii la felul cum își face funcționarul român datorința-serviciului.

Probabil „az zsidó-ember” care n'a fost mulțumit cu purtarea-procedura funcționarului, român aștepta să-l ducă de braț la tren, să dea ordin să nu plece trenul, deoarece și itig vrea, sau cel puțin se gândește să plece la „Temesvár”, ba fiindcă era funcționar trebuia să fie complezantă să stea de vorbă cu pericunii, să-i poștească în lăuntru, să-l distreze... Și apoi auzi tu obrăznic, o funcționară româncă, a statului român să îndrăznească să spue „mulțumește-mi c'am vorbit ungurește. Nici n'am obicinuit să vorbesc ungurește...”

Et vezi, jupâne itig, noi ne bucurăm din toată inima că respectiva funcționară, în adevăr voia să-și facă datorința, aprobăm într-o parte ținuta ei destul de energică, dar totuși îl pretindem și noi pedepsirea din partea superiorilor. Și aceasta din cauză că s'a lăsat sedusă de vorbe tale, viperă ce ești, sau au înfricoșat-o amenințările și astfel nu și-a făcut pe deplin datorința. Ea, respectiva funcționară trebuia să știe că regulamentul C.F.R. nu permite să se dea bilete cu 5 minute înainte de plecarea trenului nu numai ție nu dar nici marei rabin Sirelsohn din Chișineu. Apoi o funcționară româncă a statului român nu are dreptul să vorbească altă limbă decât românește și atunci când tu jidane îi cereai bilet la „Temesvár”, te putea trimite cel mult în „Portul Marsliei” deoarece „Temesvár” azi nu mai există, decât în creierul vostru bolnav.

De altfel în toate birourile cfr. atârână afișele: „vorbiți numai românește” și funcționarii trebuie să știe acest lucru în Ungaria de tristă memorie români, funcționari cferiști trebuiau, să-și maghiarizeze numele și era val de măicuța lor, dacă vorbeau și numai ei între ei românește.

De ce nu pretindeți voi joavine puturoase să vorbească funcționarul statului cu voi jargon-idis, jidovește?! Și încă ce mama dracului vă mai trebuie! Mai aveți vre-o dorință?!

Vom vedea de altfel cum va vorbi mlaie ne pumăne limba statului în Consiliul Municipiului Arad d-l Barabaș, Domán, Steigerwald etc. fiindcă vor fi acolo și membrii de drept, cari nu cunosc limba lui Arpad, cu atât mai puțin pe alui Ștrul Iacobsohn.

Obraznica și tra pretenziune trebuie să ne revolte cu atât mai mult, căci ne aducem aminte de felul cum erau tratați intelectuali noștri din partea funcționarilor foști a c.f. ungare (máv.) fără să mai vorbim de bieții noștri țărani cari erau batjocoriți bruscați, și încurajați să întărească trenul cu ocaziunea ori cărei călătorii.

Imi aduc foarte bine aminte de atâtea și atâtea cazuri de atâtea întâmplări dureroase la cari am fost de față și pe cari văzându-le mi se făcea mâna pumn și mi se înroșea fața de durere și rușine căci vedeam suferințele și nedreptățile, pe cari trebuiau să le îndurăm.

Și de câte ori când bieții noștri românași cereau preamiliții bilete „mă rog” li se răspundea din partea funcționarilor ești din fire, vociferând „ne morogj az istenedet bűdös oláj”!

Și voi vă mai plângeți de tratament necuviincios din partea funcționarilor români?? Voi călăii noștri de erill **Nu vi rușine?!**

Sperăm că funcționarii cfr. își vor face totdeauna datorința și fie siguri că mulțumitori le vor fi nu jidani, cari încearcă să-și bată joc de ei, să le cumpere sufletele cu vorbe lingușitoare și mită — arginții murdari a lui Iuda, din cari niciodată nu vor putea trăi, ci superiorii lor și neamul întreg, care îl ocrotește la sânul său și care se îngrăjește, ca după puțină — viitorul lor să fie asigurat nu prin mită, ci prin un salariu îndestulitor.

O. B.

Informațiuni.

Organizațiunea L. A. N. C. din Lupeni și Vulcan, centre miniere din Valea Jiului jud. Hunedoara au hotărât ținerea a 2 adunări populare în ziua de 9 Septembrie 1928 cu următorul program:

1. Combaterea bolșevismului.
2. Combaterea acțiunii rothermeriste.
3. Indemnarea muncitorilor să se organizeze pe baze naționale și creștine.

Credem că atât autoritățile politice cât și cele militare vor încuviința aceste adunări populare chemate să combată acțiunile dușmănoase țării și să indemne pe cetățeni la iubirea Patriei și a Bisericii.

Intrucât adunarea proiectată se va aproba, se prevede o mare afliuență mulțime de public.

La aceste adunări vor lua cuvântul unele dintre cele mai însemnate personalități dela conducerea L. A. N. C.

Vestim tuturor cetitorilor cu o deosebită bucurie logodna simpatice D-șoare Șarolta Cighi din Arad cu dl Dr. Santai Augustin medic în Brașov.

Sincerile noastre felicitări!

În ziua de 15 Aug. a. c. Locutorul Alexandru Morariu din Făget, în urma unor neînțelegeri avute cu soția sa, a tras asupra acestora 3 focuri de revolver, producându-i leziuni grave la cap. La sunetul împușcăturilor au alergat în ajutorul femeii 3 țărani cari la rândul lor au fost împușcați. Numitul criminal a dispărut fără urme.

Imensa mulțime de oameni adunată în 19 August pe aerodromul dela Băneasa, a făcut o primire strălucită bravilor aviatori, cari s'au reîntors victorioși din raidul Micel Înțelegeri și a Poloniei.

La sosirea lor, nu mai conteneau uralele de bucurie și au fost acoperiți cu flori.

În adevăr mândrii noștri aviatori — parte din viteaza armată — au fost admirați de toată lumea fiindcă ei au fost singurii, cari au făcut raidul fără nici un accident parcurgând în total distanța Paris-Praga-Varșovia-București-Belgrad-Praga-Varșovia-București. Cinste lor! fala neamului nostru!

Soc. „Tinerimea Română” din com. Bărzava, a aranjat o serbare culturală în ziua de 15 Aug. (Sf. Marie) destinând venitul „Bibliotecii pop.” Bărzava. Frumoasa reușită a serbării se datorește vrednicului învățător Livius Neagota, care este la înălțimea chemării sale!

DI. Stelian Popescu, ministru Justiției, care vizitează Ardealul și în prezent este în Oradea a zis: „am pornit să vizitez Ardealul, ca să mă conving personal cu ochii, despre mersul justiției în general și în special să văd progresele realizate în direcția unificării și romanizării...”

Noi așa credem că bunul nostru ministru de justiție se va înduioșa de rezultatele aflate; și aceasta numai din cauza unor politicieni ticăloși și păcătoși, cari par'că sunt anume plătiți să împiedece prin faptele lor mârșave unirea sufletească și romanizarea orașelor.

O mică parte din personalul justiției încă stă sub influința acelor lichide, ceace știrbește prestigiul și acestel instituții în care — afară de armată — mai avem noi și țara întregă deplină încredere.

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI ARAD.
Serviciul administrativ.

No. 5667—1928.

Ordonanță.

Noi, președintele Comisiei Interimare a municipiului Arad, având în vedere cererea Sindicatului brutarilor din loc în care solicită aranjarea comerțului ambulant cu cornuri și franzele, având în vedere avizul dat de comisiunea interimară, în baza dreptului nostru stabilit în art. 62 al legii pentru unificarea administrativă,

ordonăm

Vânzările ambulante de cornuri, franzele, zaharicale, prăjituri, înghețată, lămonată și alte băuturi pe străzile și în parcurile orașului se pot face numai în baza unei autorizații primite de la autoritatea industrială instanța I. a municipiului, autorizare care se va putea proba sub condițiile următoare:

1. Pe porțiunea Bd-ului Regina Maria și Gen. Berthelot dintre străzile Meștanu și Horia nu se pot face vânzări de articolele mai susamintite nici în mod ambulant nici într-un loc stabil. Această dispoziție se referă asupra ambelor laturi a Bulevardelor.

2. Vânzătorii ambulanți vor dovedi că Prefectura Poliției din loc nu obiectează persoana dâșilor.

3. Vor dovedi cu certificatul D-lui medic primar al municipiului, că dâșii sunt deplin sănătoși și că posed aranjament pentru vânzare, corespunzător cerințelor igienice. Acest aranjament va consta din o coră curată, care va fi închisă cu o sârmă deasă fixată de coră și închizibilă în mod automat, în care va fi păstrate articolele de vânzare, acoperite fiind cu o haină albă curată.

Pentru luarea în primire a articolelor de vânzare va servi un instrument anume construit, fiind oprită prinderea acestora cu mâna atât de vânzător cât și de cumpărător.

4. Vânzătorii în funcțiune vor fi îmbrăcați în permanență în halat alb fără care nu se pot face vânzări, opriți fiind să fumeze atât timp cât fac vânzări.

5. Un măștru brutar poate primi 3 autorizații pentru vânzătorii ambulanți, cari vor purta cu sine autorizația dată de Aut. Ind. Inst. I.

6. Pe ambele laturi ale coșului din care face vânzarea va fi scris în românește numele brutarului și locuința sa, apoi numărul vânzătorului precum și prețul articolelor.

7. Autoritatea Industrială Instanța I. va elibera autorizația cu fotografia vânzătorului ambulant, iar un exemplar se va păstra la dosarul cauzei.

8. Vânzarea prin strigăt este oprită.

9. Vânzătorii vor fi supuși în fiecare lună unei vizite medicale, iar despre aceasta va avea asupra sa fiecare un carnet de control întocmit de serviciul sanitar.

10. Vânzătorul nu poate face vânzări în loc stabil, ci numai în mișcare.

11. Autorizația poate fi revocată ori și când, măștrul brutar fiind în drept să înainteze în 10 zile de la primirea deciziei apel către primarul municipiului, care decide definitiv, apelul nu împiedică executarea deciziei.

Contravenienții acestei ordonanțe vor fi amendate conform art. 271 al legii pentru unificarea administrativă cu o amendă până la 5000 lei, iar în caz de recidivă cu o închisoare polițienească până la 15 zile.

Prefectura Poliției ca poliție comună este încredințată cu executarea prezentei, iar constatările de abateri se vor face de primar, membrii comisiei interimare comunele, medicii, arhitecții comunelor și șefii poliției.

Contra prezentei se poate face întâmpinare la Ministerul de Interne în termen de 10 zile, dar întâmpinarea nu suspendă executarea, ordonanța prezentă, se va afișa la ușa comună se va publica în Monitorul Municipiului, în gazetele locale, apoi va fi publi-

cate și de tobarul comunei prin Strigări.

Despre ce se avizează: Judecătoria Mixtă, Prefectura Poliției, Dr. Ludovic Varjassy, Nicolae Păușești, Iosif Vulpe, Alois Stelgerwald, Alexandru Doman, Nicolae Mihulin membrii ai comisiei interimare com., Medic Veterinar: Dr. David Popovits, Ignatie Erdős, Med. ch. Dr. Vasile Cucu, Dr. Sever Păscuțiu, Dr. Aurel Popovici, Dr. Lust Francisc, Dr. Stauber Andrei, Dr. Teodor Pop, Dr. Ioan Pleșa, Ioan Mureșan inginer primar, Filip Augustin, inginer Barnaba Vass inginer, zărele locale, Monitorul Oficial al Municipiului, Serviciul Financiar, (pentru tobașul), și 1 exemplar se va afișa.

Arad, la 18 Iulie 1928.

p. Președintele

Comisiei Interimare:

Mihulin

Secretar comunal:

Olariu

Nr. 1812—1928.

Publicație de licitație.

Subsemnatul portărel judecătoresc aduc la cunoștința publică că în sensul legii articolul LX. din 1871 § 102 respectiv XLI din 1908 § cumcă lucrurile următoare ș. a. Mașina de cusut, pat, credenț, mașina de grâu etc. care în urma deciziei Nr. 1151—927 a judecătoriei de ocol din Rovine s'au executat în 12 Iulie în favorul executorului Dr. E. Petre Grozda repr. prin avocat Dr. Ștefan Lelik din comuna Rovine pentru încasarea capitalului de 7798 Lei și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 5700 Lei se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni pe baza deciziei Nr. 1812—1928 | 2 al judecătoriei de ocol din Rovine se fixează termenul pe 3 Sept. anul 1928 la orele 4 p. m. în comuna Rovine Nr. 1078 și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceia, că lucrurile susamintite vor fi vândute în sensul legii LX din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvarea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 7798 Lei capital, dobânzile cu 12%, socotind din 28 Martie 1928 iar sepele până acum stăverite de 1302 Lei 50 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Rovine la 16 August 1928.

Csáky

portărel

Notariatul cercului Văradia de Mureș.

CONCURS.

Primăria comunei Văradia de Mureș, publică concurs pentru îndeplinirea postului de impiegat de birou pe lângă retribuțiile prevăzute în bugetul comunei.

Cererile ajustate conform art. 7 din reg. statului funcționarilor publici ni-se vor înainta până la 1 Octombrie 1928.

Văradia de Mureș, la 20 August 1928.

Primaria.

Nr. 822 | 928.

N. 621.

Nici un ac dela jidanii

Nicăiri nu se poate cumpăra marfă de textile, bumbac, misir și mărunțșuri mai efin și calitate mai bună decât la

MATEI GOGOLAK
Siria

PRIMĂRIA Comunei Macea PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștință generală, că Primăria comunei Macea ține licitațiune publică la data de 1 Octombrie 1928, oarele 9 a. m. pentru furnizarea alor 10 vagoane lemne de foc calit. I. esență tare necesare Primăriei, Notarului și școalelor de stat din comună.

Licitațiunea se va ține în biroul Primăriei Comunale, cu oferte închise, și sigilate, cu respectarea dispozițiilor art. 72—83 din L. asupra C. P.

Caletul de sarcini se poate vedea zilnic în biroul Notarului Comunal, între oarele oficiale.

Amatori vor depune deodată cu oferta, la Casseria Comunală și o garanță de 11% din suma oferită.

Macea, la 18 August 1928.

Primăria.

No. 1218 | 928

PRIMĂRIA Comunei Macea PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștință generală, că Primăria Comunei Macea (Jud. Arad) în ziua de 30 Octombrie 1928, oarele 9 a. m. ține licitațiune publică pentru exarendarea dreptului de vânat asupra terenului în extenziune de cca 6000 lug. cad. pe termen de 6 ani.

Licitațiunea se va ține în biroul Primăriei Comunale, cu oferte scrise, închise și sigilate și deci pe lângă respectarea disp. art. 72—83 din Legea asupra C. P. precum și a dispozițiilor Legii pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei.

Caletul de sarcini se poate vedea zilnic în biroul notarului comunal, între oarele oficiale.

Concurenții vor depune deodată cu oferta, la Casseria Comunală și un vadiu de 10% din suma oferită, drept garanță.

Macea, la 18 August 1928

Primar:

G. Ardelean.

Notar:

G. Fărcașiu.

No. 1115 | 928.

Din Chier primim.

Domnule Director!

Refuzând „V. P.” publicarea răspunsului de mai jos, cu onoare vă rog să binevoiți a-i face loc Dv. în prețiosul ziar „Apărarea Națională”.

Articolul „Dosarul unui preot la parchet” arăput în No. 30 al ziarului Voința Poporului și semnat de Coresp. il socotesc a fi creația lui Florian Popescu, figură binecunoscută în aceste părți.

Acest domn învățător a fost timbrat în fața D-lui revizor școlar D. Olariu de „netrebnic” de către plugariul Atansie Hălmăgean din Chier pentru care ofenză numitul inv. nu și-a primit cuvenita satisfacție.

Imi vor da voie așadar On. cetitori ai ziarului Voința Poporului să afirm că este sub demnitatea mea a răspunde altfel unui atare individ. Iar faptul, că Onorata Redacție a ziarului Voința Poporului numără pe Florian Popescu între corespondenții săi nu mă privește... Am zis.”

Chier 15 August 1928.

Ion Ispas.
creat ori. rom.

Mulțumită publică.

Societatea Tinerimei Studioase „Sfântul Gheorghe” din Ineu jud. Arad. aduce și pe această cale călduroase mulțumiri tuturor acelor stimați Domni cari pe lângă toate greutățile actualității și-au adus aminte și de aceia cari mânăți de avântul tineresc, au căutat să satisfacă cerința de culturalizare.

Pe lângă încurajările și sprijinul moral al D-lui Constantin T. Feier preot și al D-lui Constantin Teodoru administrator, ne-au sprijinit materialicește cu sume cari au întrecut așteptările noastre Domnii: Dr. Vasile Voștinariu, Ioan Georgea, Dr. Gheorghe Hențiu, Dr. Iancu Hențiu, Ioan Cociuban, Dr. Petru Faur, Pavel Dârlea, Eugen Feier, Gheorghe Belea, Teodor Dan, Dr. Ioan Pop, Stepici Constantin, Ioan Philimon, Traian Hedeșan, Sabin Georgea, Oanea Aurel, Romul Popa, Ioan Căprariu, Dr. Cornel Șerban, Ioan Barbu, Dimitrie Belea, Gheorghe Burca, Stepici Gheorghe, Bitang Ioan bobăc, D-na Bonția Măriuță, Traian Raicu, Mesaroș Teodor, Nagy Pavel, Teodor Bătrina, Horga Adam, Ioan Bugariu, Ștepan Dragoș, Moldovan Dimitrie, Moldovan Gheorghe, Ioan Jușca, Pavel Făgăraș. și alții.

Cu acest sprijin vom putea continua programul nostru de muncă, prin care să se realizeze cel puțin în parte idealul cultural.

Sfântul de conducere al Societății.

Către toți scriitorii bisericești

Apel repetit.

După 4 ani de muncă încordată sunt aproape de a-mi termina operele:

1. *Lexicon Biblic, Bisericesc și Teologic* (cca 15 mii de articoli enciclopedici), în 2 volume

2. *Galeria scriitorilor bisericești* (cca 2000 autori)

Restul materialului de prelucrat, pentru ambele opere ar fi numai *date biografice* ale unor scriitori bis. și în special ale celor moderni.

Dacă activitatea literară a acestora o pot găsi prin Bibliografii și prin biblioteci, — nu le pot găsi însă *datele biografice*, relative la viața și la situația lor culturală și misionară. Acestea *trebuie să mi-le servească fiecare deosebit*.

Lipsa acestor informații, nu numai că imi îngreunează situația, dar mă și împiedecă chiar, întru terminarea cu succes și întru desăvârșirea acestor opere.

De aceea rog — acum a 3-a oară — pe toți m. I. Scriitorii bisericești, să binevoiască, îndată ce vor lua știre de acest apel, a-mi trimite o scurtă *schifă biografică cu date asupra vieților* (d. p. când? unde sau născut? Când? unde și ce a studiat? Calitatea funcțiunii actuale etc.), *precum și asupra activității lor literare, în domeniul teologiei, a pastorației și a vieții bisericești* (Ce au scris? Când și unde au publicat? În volum ori prin reviste?)

Insuccesul acestui apel va justifica eventualele lipse și scăderi ce se vor observa, în acest punct, în operele ce le voi termina încurând.

Pr. D. Voniga
preot, publicist
în Ghirac (lângă Timișoara)

CREMA DE FAȚĂ
„MARGIT”
De vânzare pretutindeni

